

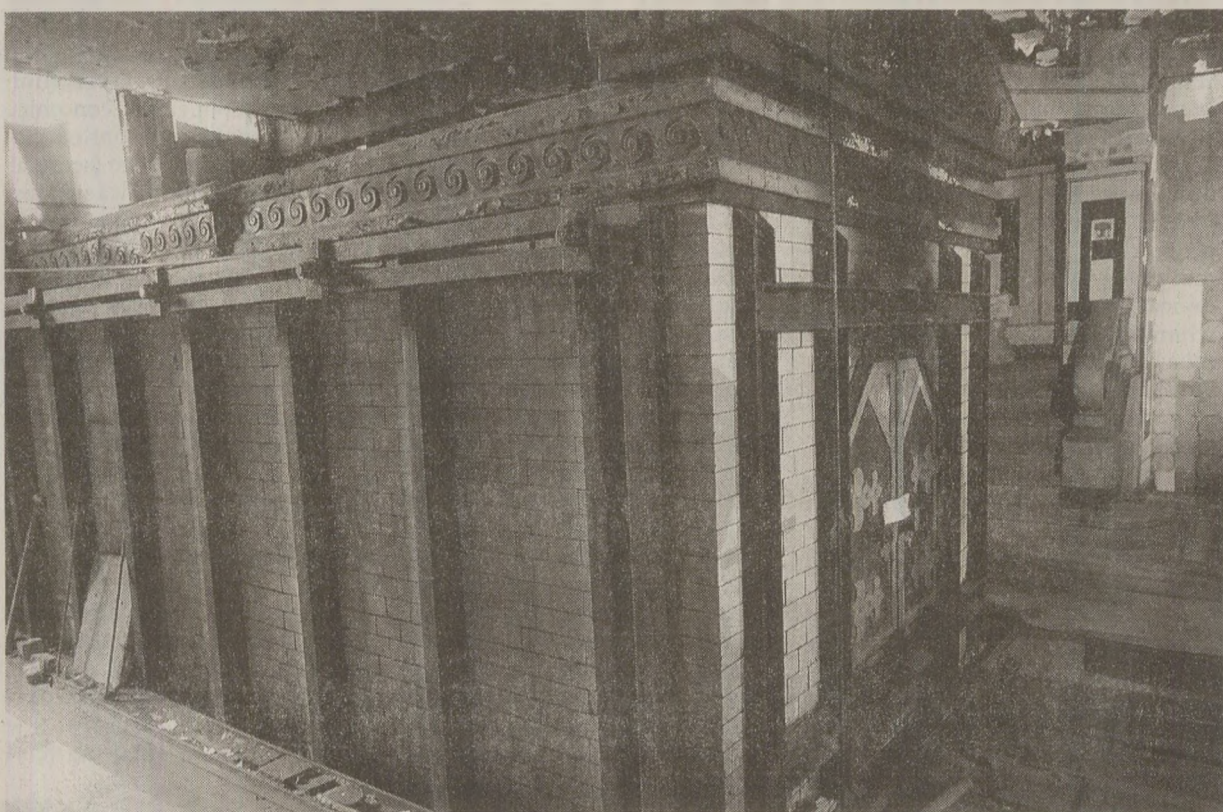
OPERATIUNEA „TRANDAFIRUL” ȘI ACȚIUNEA „VAMA”

Nicolae Ceaușescu a crezut în primele zile ale revoltei de la Timișoara că va putea ascunde populației României și opiniei publice internaționale evenimentele. Întâi de toate, trebuia să scape de cadavrele primilor morți ai Revoluției, aduse la Spitalul Județean Timiș. Din ordinul Elenei Ceaușescu și al lui Emil Bobu, acestea au fost transportate la București, unde trebuiau incinerate și făcute dispărute. Investigațiile ulterioare au dus la concluzia că în 16 decembrie și în noaptea de 16/17 decembrie fuseseră împușcați 40 de manifestați. Dintre aceștia, nici până în ziua de astăzi nu au fost revendicate de familiile cinci cadavre (cu vârstele cuprinse între 25-50 de ani). Despre „acțiunea” de „evaporare” a primilor morți ai revoluției, Comisia senatorială privind acțiunile desfășurate în revoluția din decembrie 1989 a consemnat:

Având cunoștința unui mare număr de victime din rândul manifestațiilor produs în noaptea de 16/17.12.1989 datorită aplicării, chiar parțiale, a ordinelor lui Ceaușescu de a se trage în manifestații, Elena Ceaușescu împreună cu Emil Bobu și Tudor Postelnicu dispun transportul unui număr de 40 de cadavre existente la Spitalul Județean Timiș la București, unde urmau a fi incinerate. Este evident, se urmărea ștergerea urmelor masacrului.

Dispariția acestora trebuia să fie legendată astfel: „Persoanele ce reprezentau cadavrele respective au părăsit fraudulos țara în stăte vecine”. Acțiunea urma a se desfășura în cel mai deplin secret, numărul persoanelor ce cunoșteau diferite secvențe din planul respectiv fiind strict limitat și prezentând deosebite garanții de loialitate.

Planul în întregime era cunoscut de gl. Nuță, însărcinat de alfel de Elena Ceaușescu cu aplicarea lui, precum și de generalii Macri și Mihaela.

În decembrie 1989, 40 de cadavre au fost incinerate la Crematoriul „Cenușa” din București
FOTO: Constantin Duma/AGERPRES

Astfel, în seara zilei de 17.12.1989, col. Ion Corpodean, locțiitor al șefului Miliției Județene Timiș, este chemat de gl. Nuță, care îi ordonă să se ocupe de transportul unor cadavre împușcate de la Morga Spitalului Județean Timiș, devenită neîncăpătoare, la Institutul Medicolegal de la București. Așa s-a născut o altă legendă, ce-i drept plauzibilă și într-o oarecare măsură reală, potrivit căreia morga Spitalului Județean era neîncăpătoare (la acea oră erau 56 cadavre), camerele frigorifice ale acesteia nu funcționau și exista pericolul unei infecții. Sub acoperirea acestei povești își vor desfășura activitatea legală și ilegală mai multe persoane. Col. Ion Deheleanu, șeful Miliției Județene, ordonă formarea unei echipe de la Juciar, iar de supravegherea

îndeplinirii ordinului urma a se ocupa col. Chircoia și Nicolae – șeful Institutului de Criminalistică. La acțiune mai colaborau încă 7 lucrători de Miliție.

Aceeași motivație a fost prezentată și directorului Spitalului Județean, Ovidiu Galea, care a acceptat să se dispună deschiderea morgii și predarea cadavrelor. Astfel, la Spitalul Județean s-au deplasat cinci ofițeri criminaliști, care împreună cu medicii legiști și cu procurorii civili s-au ocupat de identificarea cadavrelor.

S-a trecut la împachetarea, numerotarea și etichetarea lor, respectându-se procedura obișnuită în asemenea cazuri de transfer. Pe fiecare a fost lipit un leucoplast cu numărul de înmatriculare, numele și prenumele (au fost identificați

doar patru), iar pe unele, marea majoritate, doar „neidentificat”. Această singură operație a căpătat la început denumirea de „Operațiunea Trandafirul”. La vizualizarea cadavrelor, noii-veniți consideră inoportună efectuarea autopsiilor; toți 56 de morți prezentau plăgi împușcate, cauza morții fiind clară și, în plus, foarte important, timpul presa.

Nimeni din spital în acest moment nu cunoștea că până dimineață 40 dintre decedați vor lua calea Bucureștiului. În seara aceleiași zile, de la Spitalul Județean Timiș vor dispărea registrele de consultații, de internări, procesele-verbale de constatare a decedului și fișele de mișcare ale bolnavilor, împachetate în două colete și predate col. Chircoiaș.

(Continuare în pag. a III-a)

A ÎNCEPUT NUMĂRĂTOAREA INVERSĂ: CEAUȘEȘTII MAI AVEAU PATRU ZILE DE PUTERE!

JURNALUL ZILEI

Deși revoluția de la Timișoara prindea contur, Nicolae Ceaușescu a acceptat invitația președintelui Republicii Islamice Iran, Ali Akbar Hashemi Rafsanjani. După ce au discutat câteva minute în salonul de onoare al aeroportului, cei doi președinți s-au îndreptat, într-un automobil escortat de motocicliști, spre Palatul Saadabad, reședința rezervată oaspetelui român. În agricultură se desfășura campania de reparații în unitățile de mecanizare.

Primirea oficială, la Teheran

Luni, 18 decembrie, 13:30 – aeronava prezidențială a României a aterizat pe Aeroportul Mehrabad din Teheran. Deși revoluția de la Timișoara prindea contur, Nicolae Ceaușescu a acceptat invitația președintelui Republicii Islamice Iran, Ali Akbar Hashemi Rafsan-

jani. „Vizita președintelui României în Iran pune în evidență dorința celor două țări de a conlucra tot mai strâns, atât pe plan bilateral, cât și în sfera vieții internaționale, de a contribui activ la edificarea unui climat de pace, înțelegere și colaborare în lume”, scria Scinteia. La coborâre, „Tovarășul” a fost întâmpinat de omologul său iranian, apoi un grup de copii i-a oferit flori. În cinstea liderului de la București, aeroportul a fost împodobit cu drapelurile de stat ale României și Iranului. S-au intonat imnurile celor două țări, s-a dat onorul și au fost prezentate cele două grupuri de oficialități. În Orient, Nicolae Ceaușescu plecase fără soție. Îi luase, în schimb, pe Ion Radu (viceprim-ministru al Guvernului) și pe Ion Stoian (ministru al Afacerilor Externe).

(Continuare în pag. a II-a)

Secretele Revoluției de la Timișoara

Col. (r) Nicolae Mavru, fostul șef al secției „Filaj și investigație” de la Securitatea Timiș, dezvăluie pentru ziarul nostru episoade incredibile din timpul evenimentelor de la Timișoara. În prima noapte a Revoluției, 20% din cei arestați erau informatori.

Referitor la „coloanele de turiști” pot să spun că au existat. Legenda lor era bișnița. Ei au intrat în țară cu legenda că se duc în excursie în Bulgaria sau Iugoslavia, dar când au ajuns în zona Arad – Timișoara au schimbat legenda, ca să poată să staționeze. La un moment dat s-au retras sărbii, bișnițarii obișnuiți, și au fost înlocuiți de polonezi, în octombrie 1989. La începutul lui decembrie au dispărut brusc polonezii și au venit rușii, cam 2.000 de oameni, majoritatea bărbați tineri, atletici. Particulari-

tatea acestor grupuri de bișnițari ruși era că nu aveau marfă.

Coloanele și grupurile sovietice au existat. Eu fac această distincție, pentru că ele au avut calitatea de coloane până au ajuns la noi în județ; aici au staționat. Noi îi observam, mi se raporta verbal despre ei și despre ceea ce fac, pentru că la un moment dat umpluseră Șoseaua Arad – Timișoara. Vindeau țigări, cafea, îmbrăcăminte, dar foarte slab, cantități foarte mici de produse, scule... Ei treceau foarte des în Ungaria și Iugoslavia, ca să aducă marfă, dar se întorceau cu marfă foarte puțină.

Majoritatea acestor indivizi era basarabeană, vorbind stricte românește, dar printre ei erau și câte 4-5 care vorbeau numai rusește sau nu vorbeau deloc, pentru că mi-am pus oamenii să se infiltreze, să facă

pe cumpărătorii; îi întreba ceva, dădeau din cap și făceau semn unuia care vorbea românește.

Au fost observații, mi s-a raportat verbal cazul lor, comportamentul lor, iar eu l-am informat verbal pe colonelul Sima. Acesta mi-a răspuns: „N-avem timp să ne ocupăm de ei”. Eram sufocați de celelalte activități, inclusiv de cazul Tokes.

„Revoluționari basarabeni”

Este posibil ca, atunci când s-au declanșat evenimentele, grupurile acestea de basarabeni să-și fi părăsit locurile de bișniță și să se fi implicat în violențe.

(Continuare în pag. a III-a)

„La Timișoara situația este sub control”

În perioada 1990-1996, în Parlamentul României a funcționat Comisia Senatorială de cercetare a evenimentelor din decembrie 1989. Membrii acesteia au studiat documente oficiale, au audiat martori și au citit declarațiile scrise ale participanților la evenimente. Referitor la ziua de 18 decembrie 1989, Raportul consemnează:

În dimineața zilei de 18.12.1989, în jurul orei 5:30, Ion Coman raportează lui Emil Bobu la CC că „La Timișoara situația este sub control...”; evident, acest raport dădea posibilitatea președintelui Statului să plece liniștit în vizita oficială plan-

ficată în Iran. Același raport se repetă în jurul orei 6:00 direct lui Nicolae Ceaușescu. La orele 8:00 (18.12.1989), activul de partid intrunit la Comitetul Județean de Partid Timiș este convocat. În cadrul ședinței se face un prim bilanț – 58 morți, 200 răniți, 700 reținuți.

În această dimineață se instalează liniștea specifică după un dezastru, asemănătoare dimineții din 22 decembrie 1989 la București. Organele locale începuseră acțiunea de strângere a cioburilor de geamuri sparte, a resturilor de mobilier distruș și a altor obiecte care au fost utilizate de manifestații ca arme. Se

montau geamuri în locul celor sparte, iar magazinele de pâine și cele alimentare începuseră a funcționa chiar fără uși și ferestre. Elena Ceaușescu, de la Cabinetul 2, comandase telefonic lui Ion Coman, referindu-se la situația din oraș: „...lăsați-l așa, să vadă și turiștii străini ce au făcut vandali...”.

„...lăsați-l așa, să vadă și turiștii străini ce au făcut vandali...”.

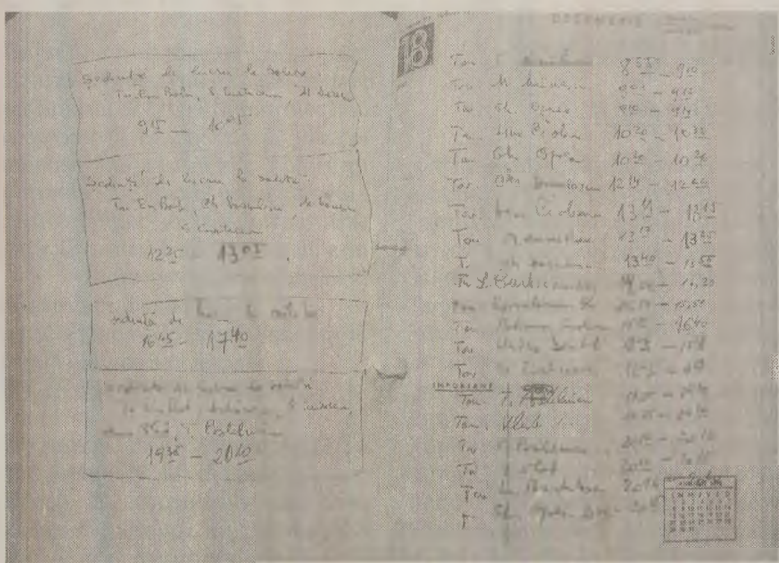
(Continuare în pag. a III-a)

Agenda Elenei Ceaușescu

Liniștit de subalternii direcți că situația Timișoarei e sub control, după ce ținușe cu o zi înainte o ședință CPEX și o teleconferință, luni 18 decembrie 1989, Ceaușescu plecase în Iran. Îi anunțase pe membrii CPEX că pe durata absenței sale la cârma țării va fi Elena Ceaușescu, ajutăta de Manea Mănescu.

În agenda Cabinetului 2, primele două zile din ultima săptămână de viață a Elenei Ceaușescu au fost cele mai încărcate. Pe filele zilei de luni au fost menționate 20 de primiri și patru ședințe în intervalul dintre orele 8:55 și 20:35. Prim interlocutor i-a fost Constantin Dăscălescu (orele 8:55-9:10). Cât primul-ministru era în cabinetul Elenei Ceaușescu, au intrat Manea Mănescu și Gheorghe Oprea. Tovarășea a ținut apoi, la săliță, o ședință cu Bobu, Mănescu și Curticeanu (orele 9:15-10:05).

O pauză de două ceasuri. N-a fost, desigur, tăcere. Cei trimiși să facă ordine la Timișoara i-au dat raportul. Mai târziu, umii, precum procurorul general adjunct al RSR Gheorghe Diaconescu, se vor prevala de secretul acestor rapoarte – dus în mormânt de Elena Ceaușescu – și vor declara că o informaseră corect despre revolta timișorenilor contra lui Ceaușescu. Din amintirile ofițerilor din dispozitivul ei de protecție reiese și că Elena Ceaușescu vorbea telefonic de mai multe ori și cu soțul ei în acea zi. Dezinformase însă și ea. Despre ordinul dat capilor Miliției trimiși la Timișoara de a face să dispără cadavrele celor împușcați în noaptea de duminică spre luni nu-i suflase o vorbă secretarului

general. A ei fuseseră oare ideea aceea ori a cuiva dintre sfetnici? Se putea însă și să fi fost ea însăși mișcătoarea de trimiși la Timișoara... Căci dacă ei, cel puțin, i s-ar fi spus adevărul despre multimea timișorenilor care strigau „Jos Ceaușescu!”, s-ar fi ajuns, oare, la „teroriști” și mascarada de la Târgoviște? La amiaza zilei, Dăscălescu a intrat iarăși la Cabinetul 2 (orele 12:14-12:22). O nouă ședință la săliță cu Bobu, Dăscălescu, Manea Mănescu și Curticeanu (orele 12:25-13:05). După o scurtă întrevedere cu Lina Ciobanu (orele 13:11-13:15), pe rând au intrat la Cabinetul 2 Dăscălescu (de două ori), Silviu Curticeanu și adjunctul secretarului CC cu propagandă, Gheorghe Sprintăroiu.

După altă pauză cu durată mai scurtă de-un ceas (a prânzit ori poate a avut alte convorbiri telefonice), a

reținut-o 40 de minute pe draga ei Poliana Cristescu. O a treia ședință – fără menționarea participanților – a fost între orele 16:45-17:40. Au venit ori au fost chemați după aceea, la Cabinetul 2, Decebal Urdea (orele 18:06-18:28), Silviu Curticeanu (orele 18:42-18:50) și Tudor Postelnicu împreună cu Iulian Vlad (orele 19:05-19:30). Într-o a patra ședință presupunem că Iulian Vlad și Tudor Postelnicu i-au informat pe cei care păreau a alcătui comitetul de criză: Elena Ceaușescu, Bobu, Mănescu și Curticeanu (orele 19:35-20:10). După aceea restrânsă reuniune, Tovarășea a revenit în birou împreună cu Vlad și Postelnicu (orele 20:12-20:16). Cumnatul Vasile Bărbulescu, apoi Gheorghe Oprea i-au fost ultimii interlocutori din seara lui 18 decembrie 1989.

Lavinia BÊTEA

Adrian Fetecău... Confesiune. Premoniție? Revoluție!

Adrian Fetecău, liderul, până nu de mult, al grupului umoristic Vouă a avut premoniții legate de schimbarea, de descașușarea din '89. Fără a conștientiza ce avea să se întâmple în decembrie al aceluiași an intrat în istorie, fără a avea cea mai mică bănuială de schimbare în bine. Fetecău, în zilele de 16 și 17 decembrie 1989, își încheia spectacolele cu fraza: „Vă mulțumesc foarte mult pentru atenție și să aveți mare încredere în anul care urmează!”. S-a întâmplat la Brăila, la Teatrul Maria Filotti, unde Vouă își prezentase show-urile atât de gustate de public.

„La Brăila, pe scena teatrului brăilean, am ajuns cu spectacolele Vouă după ce în 1985, directorul teatrului din acea perioadă, Constan-

tin Codrescu, un mare actor, ne-a văzut întâmplător la Sălcișca Moldova – vorbea despre grupul Vouă – ne-a invitat, o dată pe lună, în cadrul stagiunii, să mergem acolo cu patru spectacole, două sâmbătă, două duminică. Lumea se obișnuise, deja, ca la spectacolele grupului Vouă să audă șopârle. Era o atmosferă de teatru și noi trebuia să fim la înălțimea așteptărilor spectatorilor care veneau la costum și cravată și care doreau să audă ceva încurajator. O singură dată am avut «treabă» cu autoritățile locale, și asta după niște discuții lămuritoare în urma cărora decisesem să mai înmuim tonul. Revin acum la zilele de 16 și 17 decembrie 1989.

(Continuare în pag. a II-a)

CALENDAR

18 decembrie (luni)

Soarele a răsărit la 7:47, a apus la 16:38
Luna a răsărit la 23:11, a apus la 11:32
Sărbătoare creștină: Cuv. Daniil Sihuștrul; Sf. Mc. Sebastian și Zoe; Sf. Ier. Modest

S-a întâmplat la

18 decembrie 1989

• Erupția vulcanului Redoubt din statul Alaska (SUA) a provocat un imens nor de praf și cenușă, lung de

640 kilometri și lat de câteva sute de kilometri, care se deplasa în direcția Canadei

• La Potsdam a avut loc o întrevedere între președintele interimar al Consiliului de stat al RD Germane, Manfred Gerlach, premierul Hans Modrow și președintele RF Germania, Richard von Weizsacker

• Ștefan Andrei a avut o întâlnire cu Ștefan Santo, secretarul federal pentru energetică și industrie al RSF Iugoslavia

• La București au început lucrările celei de-a XIX-a sesiuni a comisiei mixte româno-ugoslavă de colaborare economică și tehnicoștiințifică

Ramona VINTILĂ

JURNALE PERSONALE

18 DECEMBRIE

A doua zi, luni, orașul era ca asediat. Peste tot blăndate și soldați foarte tineri, încruntați. După masă, cu T., ne-am dus la gară s-o așteptăm pe Alexandra. La Pariși, când s-au deschis ușile troilebulului, de la distanță, dinspre Mehala, se auzeau oameni scandând. La întoarcere, în aceeași stație, din parcul Scutier răpădău gloan-

te, iar troilebulul s-a umplut de gaz. Noaptea, la distanță mai mare decât în ajun, s-a tras intens. În seara de luni, C. se întorcea de la Casă. La catedrală l-a oprit un cordon de soldați. Printre ei și civili. A întrebat dacă poate să treacă și l-au lăsat. A apucat-o pe „Maria”. Din spate, l-a auzit pe un tânăr cerând voie să treacă și el. L-au dat voie și lui, iar după câteva momente au tras. Pe tânărul a omorât, pe C. l-au nimerit cu trei gloanțe.

Liviu Ciocârliie, Paradisul derizoriu. Jurnal despre indiferență,

București, Humanitas, 1993, p. 68

Ieri, serviciul meu la ziar s-a isprăvit în chip neașteptat. Seara începuse prin a nu se deosebi cu nimic de celelalte seri de duminică, promițându-ne că miezul nopții ne va găsi acasă. Mă aflam singur în cabinetul conducerii, unde „oficiu” de obicei supervizorii, când am auzit sunând telefonul în anticameră și vocea Marianei, secretara, care îi dicta șefei acasă un număr de telefon.

(Continuare în pag. a II-a)

JURNALUL OMULUI SIMPLU

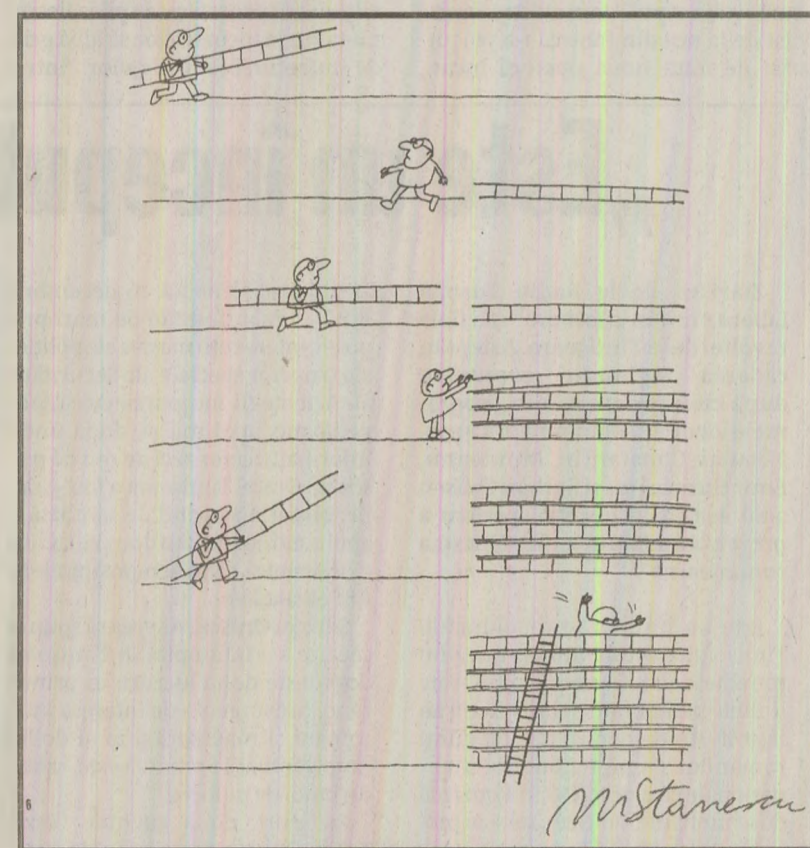
Revoluția de pe strada mea

„Cum a fost la noi la Revoluție? Liniștit. În afară de zvonul cu otrăvirea apei și că nu știu ce divizie de tancuri urma să ne atace, nu s-a întâmplat mare lucru.

Când apa a fost otrăvită instantaneu în toată țara prin intermediul televizoarelor, mulți s-au repezit să cum-

pere apă minerală, dar cum nici asta nu prea exista, au cumpărat borcane cu comot de ciरेșe expirat, în care pluteau grațios mici viermișori albi și pufoși. Nu aflasem mare lucru despre evenimentele de la Timișoara.

(Continuare în pag. a II-a)

SECRETELE REVOLUȚIEI DE LA TIMIȘOARA

Scenariul „complotului” ungar

(Urmare din pag. 1)

Au apărut acești indivizi puternici, atletici, cam blonzi așa, care incitau copiii străzii. „Haideți, mă, spargeți, nu vă fie frică!”. Scenele astea le-am surprins. Însă, neocupându-ne de ei înainte, nedocumentându-i, nu am avut cum să știm precis că provin din grupurile de bișnițari de pe Șoseaua Arad-Timișoara. Din experiența mea de cunoaștere a oamenilor, a suspectilor, pentru că serviciul meu era de „filaj și investigație”, acești indivizi care incitau copiii străzii la spargeri și devastări proveneau de acolo, aveau o anumită tipologie pe care specialistul în filaj o recunoaște foarte bine. Eu vă pot spune imediat dintr-un grup de oameni care este basarabean, fără ca acela să deschidă gura. Dar când o deschide! Toate informațiile despre acești diversioniști se găsesc în notele de filaj pe care le-am înaintat conducerii. Se pare că unele au dispărut, dar ele au existat sigur.

„Cazul Tokés”

Cu privire la Tokés, îmi aduc aminte că erau și unele nume, persoane identificate precis și care veneau des acolo. La 16 decembrie, acolo a apărut un grup de tineri care se identifică printr-o beretă cu snur. Apăreau și dispăreau, nu erau mai mult de 10-15 persoane, dar dispa-riția lor era legată de încercarea de a mobiliza oameni din oraș. Mai precis – pentru că pe aștia noi îi urmăream –, se duceau la întreprinderi, ELBA, platforma Buziaș, la IOT, și întreba de colegi de-ai lor reformați, unii au intrat și în întreprinderi... „Hai, că începe ceva, hai la Tokés, e lume multă la Tokés!”. În fața lui Tokés erau 8 persoane. În timpul acesta, în fața lui Tokés a apărut o femeie isterică, mi se pare că se declara baptistă, care a venit cu niște copii care nu erau ai ei. Dar striga, urla ca să adune cât mai mulți curioși. Tipetele ei au atras câțiva curioși. Apoi s-au întors cei din grupul cu berete, care reușiseră să adune din oraș cam 50 de persoane. În acest grup erau doar doi sau trei maghiari.

Din balconul Operei din Timișoara s-a vorbit, pentru prima oară, liber

Echipe cu berete a plecat din nou pentru a aduce alții, dar rezultatul a fost extrem de modest. Mai târziu un pic, nu la 14:30, pe la 16:30, au marșat mulțimea acolo. Spre seară, grupul cu berete a revenit cu lumânări în Timotei Cipariu. Dar nici acum nu erau mulți. Au stat un timp, apoi au început să mobilizeze curioșii să se deplaseze spre CJP. Se grupau 10-15 inși și începeau să strige: „Hai să mergem, hai să demonstrăm!”, porneau, dar lumea nu-i urma. Atunci se întorceau în mulțime, așteptau un timp, apoi reluau figura. Ajungeau câțiva metri până în dreptul statuii Maria, vedeau că nu sunt urmați de lume și se întorceau furioși. Au făcut figura asta de vreo 8-9 ori. La un moment dat, un individ beat a oprit un tramvai, s-a urcat pe una din platforme și a început să strige. În scurt timp a început o ceartă

între cei 20-30 care formau nucleul violent, bătăndu-se care să se urce pe tampeane să vorbească. Erau beți. Băieții mei erau lângă ei și îmi raporta, eu am stat în grupul de curioși. Lumea râdea de ei, făcea bancuri, mai asculta, mai le dădea dreptate, era un circ. Câțiva au strigat: „Miliția ce face?” Adevărul este că Miliția nu a apărut mult timp, în mod inexplicabil. Seara târziu s-a adus bere la alimentara și s-a făcut repede o coadă, mulți dintre cei care veneau în Piața Maria, neștiind ce se întâmplă, întrebau ce se da și erau lămurii că este un protest care îl apără pe Tokés. La un moment dat s-au urmat și au luat-o, cu grupul violent în mijloc, spre CJP. În timpul luptelor de stradă, când au apărut forțele de ordine și miliții (grăniceri plus patrulă), am început să fugărim. Pe măsură ce îi prindeam, ne con-

fruntam cu o situație incredibilă: cel puțin 20% din cei prinși seara și noaptea, la primele asalturi, erau informatori ai Securității și Miliției, colaboratori din rețele. Îi prindeam, ne dădeau parola, consemnul sau ne spuneau numele ofiterului de legătură și le dădeam drumul. Numai eu am eliberat cinci. În Piața Circumvalațiunii. La un moment dat a fost prins George Șerban, ziaristul, omul politic de mai târziu, și l-am scăpat eu, pentru că voia să-l bată soldații, dar rău de tot, erau porniți, nu știu ce făceau. A doua zi la raport, când am prezentat detaliat situația, i-am relatat colonelului Sima și colonelului Șerban. El s-a uitat la mine și mi-a spus: „Ei, pe asta trebuia să-l reții și să-l aduci încoace”. Spargerea vitrinelor a fost posibilă și pentru că se dăduse ordinul tăcut să trimită acolo niște miliții fără

nimic în mâini, doar cu uniforme pe ei și stând ca niște prosti să dea aia în ei. În timpul asta, pe Strada Lidia s-a format alt grup, între care foarte mulți copii (de la o școală de surdo-muți, n.rez.), care îi atacau pe cetățenii de pe stradă, pe trecători. Se strigau: „Care nu e cu noi e împotriva noastră” și dacă nu intrau în grup îi luau la bătaie. Le strigau: „Lașilor, securiști-lor!”. Era o disperare, iar disperarea venea din faptul că oamenii nu le păsa de Tokés și de scandalul de la casa lui. Au atacat și câțiva conducători auto care nu opreau. Pe doi i-au scos din mașină și i-au obligat să vină cu ei. Mi se pare că au făcut după aceea plângere la Miliție, trebuie să existe acolo plângerile lor. Aici, în grupul asta violent, am observat basarabienii care incitau copiii și strigau: „Hai, nu vă fie frică, spargeți!”.

Marele Stat Major
Direcția Informații
Telegrame
AAAAA Belgrad Nr. DJ-0761 18.12.1989/10.10 Fulger
Tovarășe Marinescu,

Urmare la cele raportate cu nr. DJ-0736 și 0737 din 29 noiembrie a.c. și DJ-0753 din 8 decembrie a.c., precum și în contextul recentelor evenimente de la Timișoara, sâmbătă am avut o convorbire cu general-colonel (rez.) Georgie Iovici, fost președinte al Comitetului Organizației UCI din armata iugoslavă. Acesta a spus că recent s-a înapoiat din Ungaria, unde s-a aflat într-o vizită și a constatat că în această țară există o atitudine foarte ostilă și dușmănoasă față de țara noastră.

A mai spus că, din convorbirile avute cu mai mulți generali și ofitieri unguri, a reținut că conducerea ungară, „a organizat un complot internațional” împotriva țării noastre, care acționează să-l pună în funcțiune.

Scenariul, în principal, va fi declanșat prin demonstrații antisocialiste-naționaliste de masă ale populației de origine maghiară din Transilvania (îndeosebi provocate de intelectualitatea și studenții maghiari și biserica catolică), la care să fie atrase și alte minorități de la noi, chiar și populația română.

Acesta a mai spus, repetând de mai multe ori, să acordăm o maximă atenție și să fie întreprinse acțiuni corespunzătoare.

Despre acest „complot internațional” împotriva țării noastre, mi-a spus și general-locotenent Dragisa Drljević, locțiitorul șefului Statului Major General al Forțelor Armate ale Iugoslaviei, și general-locotenent Aleksandar Spirkovski, comandantul Regiunii 1 Militare Belgrad.

Cei menționați mi-au spus să trecem imediat la întreprinderea unor acțiuni politico-diplomatice pe plan internațional pentru a contrataca acest complot concomitent cu luarea de măsuri ferme pe plan intern.

Raportez, convorbirile de mai sus le-am avut la Karageorgevo, unde am participat cu aceștia la o partidă de vânătoare.

Presă iugoslavă de astăzi a informat despre recentele evenimente de la Timișoara.

Ianu
Col.: Georgie Iovici, Dragisa Drljević, Aleksandar Spirkovski 1-A. Karageorgevo 2597

Arhivele Militare Române, Fond „Decembrie 1989”

Marele Stat Major
Direcția Informații
Nr. S/D. 1/4108
din 18.12.1988
Informare

Atașatul militar român la Belgrad raportează că pe timpul desfășurării ultimelor evenimente din RS Cehoslovacia au acționat intens serviciile de informații străine și ambasadatele țărilor occidentale astfel:

- personalul ambasadelor țărilor occidentale și alți emisari străini au participat direct la aceste evenimente prin legături și contacte, precum și prin îndrumări date concret conducătorilor forțelor antisocialiste;
- unele materiale de propagandă, ca lozinci pamflete, au fost tipărite de ambasadatele occidentale, printre care și de cea a SUA, fiind difuzate populației;
- în plus, ambasada SUA de la Praga a tipărit un chestionar pentru sondarea și cunoașterea opiniei publice cehoslovace;
- în mod nepermis, acoperit și chiar deschis, persoane din ambasadatele țărilor occidentale au avut contacte cu conducătorii forțelor antisocialiste;
- pe baza unui plan, atașatii militari ai țărilor occidentale zi și noapte s-au aflat în jurul obiectivelor și al unităților militare, precum și în apropierea organelor și unităților de miliție și de securitate de pe teritoriu, urmărind activitățile desfășurate de aceste forțe și informându-i pe conducătorii forțelor antisocialiste.

Arhivele Militare Române, Fond „Decembrie 1989”

Operațiunea „Trandafirul” și acțiunea „Vama”

(Urmare din pag. 1)

Iată deci că totul s-a făcut aparent legal, în prezența Procuraturii și cu acte în regulă. La orele 23:30, în noaptea de 17/18.12.1989 cetățeanul Dorel Cioacă – șofer pe autoizoterma 21-TM-2701, aparținând Complexului de Creșterea și Îngrășarea Porcilor (COMTIM), este somat să se prezinte la Inspectoratul Județean al Ministerului de Interne Timiș, unde cpt. Valentin Ciucă îl invită în birou, îi ia cheile mașinii și îl lasă aici nedumerit, să doarmă până în zori.

Între timp, gl. Nuță a chemat la el pe col. Chircoiaș căruia i-a emis ordinul de ridicare a cadavrelor. De față la această acțiune era și gl. Nihalea, lt. col. Corpodeanu, col. Tudor Stănică și gl. Emil Macri. Cu o mașină a Miliției, col. Chircoiaș se deplasează la Spitalul Județean, unde este așteptat. Începând de la orele 23:30, circulația prin spital este totalmente interzisă. În zona Spitalului și în curtea acestuia era un întreg dispozitiv de apărare, realizat de trupele de miliție și securitate, care în jurul orelor 0.45, din ordinul lt. Col. Corpodeanu, au fost îndepărtate din zona morgii, astfel că mașina autoizoterma a putut fi oprită în ușa morgii. În jurul orei 1:00 luminile în

spital au fost stinse și sub comanda aceluiași lt. col. a început acțiunea de imbarcare a cadavrelor pe autoizoterma. Încărcarea acestora s-a încheiat la orele 5:00, când au fost încărcate 40 cadavre, în morgă rămânând doar 16. Autoizoterma și autoturismul Dacia ce o însoțea au părăsit spitalul, astfel că luminile în curtea acestuia au putut fi aprinse, iar trupele ce asigurau dispozitivul de apărare și-au reluat dispozitivul inițial.

La orele 5:20, șoferul Dorel Cioacă, ce dormea în biroul cpt. Ciucă, este trezit, se urcă la volanul autoizotermei și, escortat de o Dacie cu nr. 1-TM-236, pornește spre București la orele 5:45 pe ruta Sibiu-Vâlcea-Pitești.

Misiunea acestora trebuia să se încheie pe Autostrada București-Pitești, la km 36, unde transportul urma a fi preluat de către o echipă de la Inspectoratul General al Miliției.

Din momentul preluării transportului, operațiunea primea indicativul de „Operațiunea Vama”.

După planul gl. Nuță și Mihalea, cadrele de la Timișoara, implicate în acțiune, nu trebuia să cunoască că morții respectivi transportați la București urmau a fi incinerati la Crematoriul „Cenușa”.

De rezolvarea situației la București s-a ocupat din ordinul celor doi col. Ion Băciu, fost șef al Direcției Economice din IGM, și col. Petre Moraru, locțiitor-șef IGM.

În seara zilei de 18.12.1989, în jurul orelor 19:00, s-a ordonat celor doi ofitieri să organizeze primirea unei autoizoterme de la Timișoara în care se găsesc niște „colete cu ajutoare sosite din străinătate” și care urmau a fi distruse la Vama Antrepozite. În acest sens, col. Băciu s-a prezentat la procurorul general Nicolae Popovici, care primise între timp dispoziții de a-l sprijini în distrugerea coletelor. Col. Moraru a identificat pe cetățeanul Gheorghe Ganciu, director al Cimitirului Bellu și controlor la secția Cimitir din cadrul Direcției Domeniului Public, care avea în subordine și crematoriul „Cenușa”.

În ziua de 19.12.1989, la orele 8:00, col. Băciu s-a prezentat la directorul Administrației Cimitirului Bellu, col. (Securitate) Ganciu – fost subordonat al gl. Macri, cu care s-a deplasat la crematoriul, unde era administrator un alt fost ofițer de securitate, Iosif Emil Zamfir.

Raportul Comisiei senatoriale privind acțiunile desfășurate în revoluția din decembrie 1989, vol. I, p. 141-148

„La Timișoara situația este sub control”

(Urmare din pag. 1)

Situația existentă în oraș, necesitatea de a păstra unele zone deschise, puncte obligate de trecere și de apărare a unor obiective de importanță deosebită au determinat restructurarea dispozitivelor militare ordonată anterior astfel: de la UM 01008 Timișoara – 25 militari la întreprinderea de Transport Timișoara, 45 la ICRA, 15 la Podul Decebal; de la UM 01276 Timișoara – 60 militari la Gara de Nord, de la UM 03140 Lugoj – 25 militari la Uzina de apă, 30 la IRET, 5 la fabrica de pâine, 200 în Piața Operei; de la IUM 03185 Timișoara – 50 militari la Podul Decebal, 30 la Banca și Poștă, 30 la facultatea de Medicină, 20 la Pod Michelangelo; de la UM 01125 și 01197 Timișoara câte 40 militari la Comandamentul UM 01024 Timișoara; de la UM 01115 Giroc – 60 militari la Consiliul Popular Județean și 6 tancuri la Comandamentul UM 01024 Timișoara; de la UM 01233 Buziaș – 40 militari la Podurile Maria și Mihai Viteazul. Celelalte forțe din oraș au fost retrase, constituind rezerva.

Persoanele reținute în noaptea trecută au fost duse în curtea Inspectoratului și ulterior introduse în arest sub o ploaie de

lovituri date cu răvnă de milițieni și alte persoane în civil. Este de remarcat faptul că toate informațiile primite de gl. Iulian Vlad la Securitate lipsesc cu desăvârșire. Imposibil ca-n aceste zile serviciile Securității să nu-și fi adus contribuția la informarea conducătorilor partidului. Unde sunt aceștia și de ce aceia care au făcut sau primit aceste informații nu le-au prezentat Comisiei Senatoriale?

Majoritatea declarațiilor comandanților din DSS nu sunt sincere și nu aduc lumină în cercetarea evenimentelor.

Nu putem considera suficiente insinuările făcute de ofitieri superiori din MI la adresa DIA fără a ne putea fi prezentate dovezi sau probe edificatoare. De la profesioniști așteptăm dovezi, și nu simple vorbe.

Pe baza datelor raportate de comandanții de unități în ziua de 18.12.1989, la orele 5:20 s-a raportat ministrului Apărării Naționale situația din municipiul Timișoara în acel moment. Organele de conducere militară din zonă au analizat desfășurarea evenimentelor în perioada 16/17.12.1989, ajungându-se la concluzia că este posibil ca în oraș să fie acționat și continuă a acționa elemente specializate în acțiuni de

diversiune. Ca atare, s-a ordonat aducerea grupurilor specializate de cercetași de la UM 01171 Buzău pentru îndeplinirea unor misiuni de informare.

În ziua de 18.12.1989, la orele 7:30, au sosit pe Aeroportul Gearmata un număr de 41 de cercetași, cadre și militari în termen, constituiți în 5 grupuri, care au fost cazate la Marea Unitate Mecanizată. În baza ordinului gl. mr. Gușă Ștefan, grupurile de cercetare au fost folosite în următoarele două misiuni: un grup la Spitalul Județean, cu misiunea de a confirma dacă sunt într-adevăr morți și a determina starea de spirit a rudelor ce veneau după persoanele decedate; celelalte grupuri au fost trimise în oraș pentru a obține informații despre constituirea și afluirea coloanelor, starea de agresivitate a acestora, structura lor etc., mai ales în Piața Operei, Piața Maria, Căminul Girocului și zona industrială. Legătura cu Comandamentul Marii Unități se ținea prin telefon public sau prin deplasări personale și în baza unor indicații.

Raportul Comisiei senatoriale privind acțiunile desfășurate în revoluția din decembrie 1989, vol. I, p. 100-112

ECONOMISEȘTI și CITEȘTI!

BIBLIOTECA PENTRU TOȚI
O colecție de literatură românească

În fiecare miercuri,
numai cu **JURNALUL NAȚIONAL** **10,9** LEI

CEL MAI CITT ZIAR DE CALITATE

www.jurnalul.ro

Cărțile se distribuie la chioșcuri sau cu abonamentul Jurnalul PLUS și Jurnalul cu Carte.

ROMÂNIA ÎN PRESA INTERNAȚIONALĂ

CIOCNIRI ÎN TRANSILVANIA: A VENIT RÂNDUL ROMÂNIEI?

(Umare din pag. 1)

Se pare că este vorba despre cel mai mare protest anti-guvernamental din ultimii doi ani din România, unde comuniștii și-au redus la tăcere opoziția și au refuzat reformele adoptate în restul Europei de Est. Citând un reporter din Seghedin, agenția oficială de presă maghiară MTI transmite că ordinul de evacuare pentru pastorul Bisericii Reformate din Timișoara, László Tokes, trebuia să fie îndeplinit duminică după-amiaza. Însă alte surse spun că autoritățile intenționau să-l evacueze sâmbătă. Soarta lui Tokes nu este cunoscută. MTI mai relatează că în orașul Timișoara, din Vestul României, Tokes și familia sa sunt de câteva zile păziți de sute de etnici maghiari și români, care au format un lanț uman în jurul casei parohiale violentele, dar alte surse spun că au fost proteste și sâmbătă și duminică (16, 17 dec).

Tokes, susținător al cauzei drepturilor etnicilor maghiari

„Încercăm să împiedicăm evacuarea pastorului, când iadul s-a dezlănțuit și lanțul uman s-a transformat într-o manifestație împotriva regimului ceaușist”, MTI citează martori ai evenimentelor. „Poliția a încercat să înăbușe demonstrațiile, însă lupte violente s-au dezlănțuit”, spune reporterul maghiar. „Le-a luat aproape două ore polițiștilor să recâștige controlul”. Relatarea nu menționează când au izbucnit violențele, dar alte surse spun că au fost proteste și sâmbătă și duminică (16, 17 dec).

MTI, citând un reporter de la televiziunea din Seghedin spune că „martorii au văzut tineri plini de sânge pe străzile Timișoarei, iar portretele lui Ceaușescu pluteau pe apele canalului Bega. Spun că mulți protestatari au fost arestați”.

Nu s-a făcut public numărul areștatilor. Nu se știe nici numărul de răniți. Ceaușescu, care a fost ales în funcția de lider al Partidului Comunist la 22 martie 1965, este cel mai longeviv conducător din blocul sovietic. Acesta și-a neutralizat practic toți opoziții din România. Programul său de industrializare forțată și eforturile nebune de a achita întreaga datorie externă a României, în valoare de 11 miliarde de dolari, au dus la lipsa permanentă a bunurilor de larg consum și la raționalizarea alimentelor de bază. Ultima demonstrație de amploare a avut loc în noiembrie 1987, la Brașov, al doilea oraș ca mărime din România, când cel puțin 10.000 de cetățeni au protestat împotriva regimului. MTI, citează martorii veniți din România, spunând că poliția a folosit tunuri de apă împotriva demonstrațiilor din Timișoara. Un cetățean ceh

Știrile despre revolta din Timișoara au ținut capul de afiș al presei mondiale FOTO: Arhiva personală Ion Savu

a spus că a văzut tancuri și baricade pe străzi. O sursă de la televiziunea din Budapesta spune că cel puțin 10.000 de români au demonstrat duminică în Timișoara, la 60 de kilometri de granița cu Ungaria, împotriva regimului autoritarist al lui Ceaușescu. Cetățeni iugoslavi întorși din Timișoara spun că zeci de mii de oameni mărșăluiau pe străzi duminică dimineața. Povestea că „întreg orașul părea că se află în stradă”. Iugoslavi spun că la ora 2 după-amiaza când au părăsit orașul, cordoanele de soldați blocaseră marile intersecții, acestea trebuind să fie ocolite.

Potrivit sursei de la televiziunea maghiară, mulțimea furioasă spargea vitrinele librărilor și arunca în stradă cărțile lui Ceaușescu. O mare parte din mulțimea care îl păzea pe Tokes a mărșăluit duminică prin centrul orașului strigând „Jos Ceaușescu!” și alte sloganuri. Poliția i-a atacat pe protestatari în mod repetat iar până la sfârșitul după-amiezii a reușit să câștige controlul asupra mulțimii. Duminică seara, un ascultător a sunat la radioul maghiar Danubiusz din Budapesta și a spus că zeci de mii de oameni

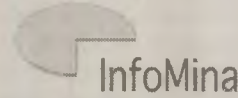
incă se află pe străzile Timișoarei. Spune că a primit informații prin telefon. Agenția de presă română, Agerpres, nu a relatat nimic despre incidentele de la sfârșitul săptămânii.

Poliția română omoară demonstrații

Tot Chicago Sun-Times relatează, la 18 decembrie 1989, că în urma ciocnirilor dintre manifestații și forțele de ordine au fost împușcați oameni.

„Viena, Austria – Poliția română a deschis focul asupra protestatarilor în timpul revoltei anti-guvernamentale de la sfârșitul săptămânii trecute, cel puțin două persoane fiind ucise inclusiv un copil, potrivit relatărilor unei persoane care se afla în Timișoara în timpul evenimentelor. În Germania de Vest, radio Bremen îl citează pe William Totok, etnic german care a emigrat din România în Germania de Vest, spunând că martori i-au relatat că în jur de 300-400 de persoane au fost ucise. Relatarea nu a putut fi confirmată din surse independente. Mai multe surse au semnalat

că duminică (17 dec.) și astăzi (18 dec.) s-au auzit focuri de armă pe străzile Timișoarei, al patrulea oraș ca mărime din România. Cele mai recente proteste împotriva regimului datează de acum doi ani. Astăzi România a închis granița cu Iugoslavia, fiind permise doar trecerile aprobate oficial, iar tancuri au fost văzute în Timișoara și într-un oraș din apropiere. Președintele Nicolae Ceaușescu s-a aflat într-o vizită oficială în Iran. Acesta și-a nimicit opoziția, a respins reformele implementate în restul Europei de Est și a impus măsuri economice dure. Românii din exil spun că la Timișoara mii de protestatari s-au ciocnit cu forțele Securității. Poliția a tras focuri de armă și a folosit tunuri de apă. Presa din România nu menționează tulburările, însă postul de radio din București și-a avertizat duminică cetățenii să își păstreze calmul, indicând faptul că forțele Securității se tem că protestele s-ar putea extinde, cum s-a întâmplat în Germania de Est și Cehoslovacia.”

HOLLYWOOD DÂMBOVITEAN

Povești nemuritoare

Filme pentru copii și tineret
Făptușul
Scenariu: Lidia Constantinescu
Regia: Constantin Păun
Producție: Casa de filme 4
Deviz estimat: 2,0

Film consacrat rolului formativ pe care îl exercită colectivitatea asupra celor mai tinere vârstare – șoimii patriei – prin intermediul procesului instructiv-educativ desfășurat în grădinițele de copii.

În cadrul concursului „Ce pot face două mâini dibace”, copiii grupei mijlocii sunt angrenați în efortul de a construi cea mai frumoasă machetă de grădiniță. Sub atenta îndrumare a educatoarei, fiecare dintre micii constructori se străduiește să-și dovedească îndemânarea, căutând și găsind soluții ingenioase.

Lucrările sunt aproape gata, dintre ele detașându-se, încă înaintea ultimelor finisări, cele aparținând lui Doru și Monicăi, doi copii deosebit de înzestrați. Dar, într-o dimineață, Mihăiță se strecoară în clasă și distruge construcția Monicăi. Toți copiii sunt indignați. Încercarea imediată a educatoarei de a descoperi autorul stricăciunii nu dă rezultate. Atunci ea începe investigațiile mai ample, pentru găsirea vinovatului și pentru a face pe micuții constructori să înțeleagă ce înseamnă efortul creator al fiecărui membru al societății, față de care toți trebuie să se simtă răspunzători. Apropindu-se de mediul familial al copiilor ce o interesează din punctul de vedere al celor întâmplate, educa-

toarea ajunge la o serie de concluzii inedite legate de aportul părinților și de preocupările acestora față de jocurile celor mici.

Vizitele în colectiv la locurile de muncă în care activează părinții copiilor (o uzină reprezentativă în paisajul industrial al Capitalei, un șantier de construcții, metroul bucureștean etc.) semnifică, prin modul în care le sunt înfățișate celor mici eforturile creatoare ale adulților, adevărate lecții practice de pregătire pentru viață.

Acțiunea educatoarei este încununată de succes: Mihăiță îi spune părinților că el a stricat macheta Monicăi. Recunoaște că îl pare rău, dar îi este rușine să mărturisească. Își întreabă tatăl cum să procedeze. Acesta îi recomandă să discute cu educatoarea, însă Mihăiță nu îndrăznește. Educatoarea simte soviaa copilului, dar așteaptă inițiativa lui. Mihăiță se izolează, nu se mai joacă cu copiii ca altădată. Colegii sunt surprinși. Îl întreabă ce s-a întâmplat. Mihăiță recunoaște că a greșit și îi cere iertare Monicăi. După ce primește dojana cuvenită din partea educatoarei, este pus să refacă macheta pe care o stricase. Treaba merge însă greu pentru că Mihăiță nu are îndemânarea și priceperea Monicăi. Copiii răd în hohote de râs de la căderea în picioare, fără noimă, care ies din mâinile lui Mihăiță. Monica îl va ajuta să-și desăvârșească macheta, Mihăiță alegându-se cu învățătura de minte că lucrul bine făcut prin muncă, pricepere și sărguință trebuie respectat și prețuit.

Fluireaș doinind

Scenariu: După „Înșir-te mărăgărite”, de Victor Eftimiu
Regia: Dinu Tănase
Producție: Casa de filme 1
Deviz estimativ: 3,5

Inspirat din poemul dramatic „Înșir-te mărăgărite” de Victor Eftimiu, filmul se adresează celor mai mici spectatori, prelucrând motive de basm din folclorul românesc.

La curtea lui Alb-Împărat sosesc pețitorii pentru cele trei fiice ale acestuia. Alegând cu înțelepciune, primele două surori se vor căsători cu Voie-Bună și Tară-Bună, personificări ale bunătății, înțelepciunii și buneii înțelegerii. Sorina însă, meznina împăratului, refuză să se mărite. Gândul ei era la Făt-Frumos pe care îl întâlnește cândva și îl îndrăgise, fără să știe că acesta era în căutarea Zmeului, care îi răpise aleasa înmui, pe Ileana Cosânzeana.

Surprins și mâniș de nesupunerea Sorinei, Alb-Împărat se decide să o izgonească de acasă. Pețitorii, jigniți, amenință hotarele împărăției. În fața pericolului, Sorina anunță că se va căsători cu voinicul Buzdugan, conducătorul oștilor.

Știind de toate acestea și dorind ca Făt-Frumos să-și găndul de la Ileana Cosânzeana și să se însoare cu Sorina, Mama Zmeului intră în acțiune. Ea o determină pe Sorina să plece în căutarea lui Făt-Frumos și o transformă în Zăna Florilor, pentru a-i putea cuceri inima mai ușor.

Voinicul Buzdugan pomeste neînțâriat în căutarea Sorinei. În peregrinările sale îl întâlnește pe Făt-Frumos. Amândoi își spun păsurile și se hotărăsc să lupte împreună împotriva Zmeului și a mamei sale. Buzdugan pleacă în căutarea fluierului fermecat, al cărui sunet are puterea să rupă mrejele țesute de mama Zmeului. În acest timp, Făt-Frumos îl găsește pe Zmeu și, cu ajutorul Zănei Florilor, îl înfrânge, eliberând-o pe Ileana Cosânzeana. Încercările de răzburare ale Mamei Zmeului sunt zădărnice de Buzdugan, care, doinind din fluierașul fermecat, îi risipește puterile. O dată cu aceasta, Sorina încetăză să mai fie zână. Ea a devenit însă mai înțeleaptă, încât, în final, alături de nunta lui Făt-Frumos cu Ileana Cosânzeana, vom asista și la nunta Sorinei cu Buzdugan, voinicul care dovedise că de mult o iubește. Respectând caracteristicile de gen al basmului, filmul va pune accent pe conflictul dintre forțele binelui și cele ale răului, înfrânt până la urmă prin vitejie, generozitate și înțelepciune, după legea firească a moralei populare.

Pe aripi de poveste

Scenariu: Oleg Danovski, Eugen Rotaru
Regia: Gheorghe Vitanidis
Casa de producție: 1
Deviz estimativ: 3 mii lei

Doi tineri, Pătru și Floarea, trăiesc clipe de dragoste sinceră care le unește gândurile și visele de viitor. Dragos-

tea lor este privită cu simpatie de întregul sat, care întrevede perspective de întemeierii unei familii ferice. Pătru și Floarea sunt însă amândoi săraci și din acest motiv drumul spre împlinirea destinului lor este presărat cu numeroase obstacole.

Mama Floarei, dorind să scape de sărăcie cu orice preț, incurajează insistențele morarului din sat de a o lua pe Floarea de nevastă. Refuzat categoric de fată, morarul se hotărăște să o răpească, urmând sfatul unei bătrâne cunoscută în sat pentru intrigile și răutățile ei.

Prieteniul lui Pătru și ai Floarei află însă de planul morarului și îl ajută pe Pătru să-l înfrunte și să-l biruiască. Morar în momentul când acesta se pregătea să o răpească pe Floarea.

Morarul și bătrâna intrigantă sunt satirizați și judecați de întregul sat. Judecată participă nu numai oamenii, ci și întreaga natură, ceea ce dă o notă aparte acțiunii, îmbogățindu-i semnificația și înscrind-o mai puternic pe coordonatele basmelor noastre. În final, deși vor încerca să fugă, morarul și bătrâna cea rea vor fi prinși și ridiculizați, oprobiul întregului sat confirmând definitiv lovirea condamnării și, prin aceasta, victoria definitivă a binelui, a dragostei adevărate și a omeniei. Păstrând filmul liric al povestii de dragoste, filmul balet va sublinia frumusețea morală a satului românesc.

Arhivele Naționale, Fond CC al PCR - Secția Propagandă și Agitație, dos. nr. 124/1989

anunțuri

VĂNZĂRI
Dacia Break zero km. Aștept provinția.
Vând mașină tricotat Empisal 2000 ace.
Vând sufragerie florentină tavă cu pahare cristal de șampanie, pantofi seară 37, bluză, pulover.
Vând șifonier, studio, toaletă.
Vând avantajos apartament două camere (predau contract 75%, etaj 4, Șos. Giurgiului - zona Drumul Găzarului
Vând Player Funay, sigilat, model 1988. Aștept provinția.

Videorecorder Sharp VHS - VC 381 N nefolositor.
CERERI ȘI OFERTE DE SERVICIU
IPZ București, Șoseaua Viilor nr. 20, Sector 5, organizează concurs pentru ocuparea a două posturi vacante în cadrul biroului contabilitate.
Întreprinderea de Producție Alimentară Comprocoop București, încadrează în condițiile Legii nr. 12/1971, revizor contabil (bărbat), maiștri industrie alimentară și în prepararea conservelor, șef-atelier legume-fructe.

vremea

În țară, vremea a fost deosebit de caldă. Cerul a fost temporar noros în regiunile vestice, nordice și centrale și variabil, mai mult senin, în rest. Cu totul izolat, în nord-vestul țării au fost posibile ploi slabe. Vântul a prezentat unele intensificări în regiunile vestice și de răsărit și a bătat cu viteze de până la 45 km/oră în sectorul sudic. La munte a depășit 100 km/oră, predominant din vest.

Temperaturile maxime au fost cuprinse între 8 și 18 grade, izolat mai ridicate, cele minime, în general, între 2 și 10 grade. În București, vremea a fost deosebit de caldă, cerul variabil, mai mult senin. Vântul a suflat slab până la moderat. Temperatura maximă a fost de 17-18 grade, cea minimă nocturnă între 6-8 grade. Condiții de ceață slabă noaptea și dimineața.

tv 18 decembrie 1989

19:00 Telegenral
19:25 Cătorii ale Epocii de Aur
Pe magistralele metroului bucureștean. Reportaj
19:45 Direcții ale dezvoltării cercetării științifice în lumina hotărârilor Congresului al XIV-lea al partidului
Sarcini prioritare în domeniul cercetării geologice
Redactor Ion Ruș
20:10 Tezaur folcloric în concert
Redactor Marioara Murărescu
20:40 Puternică mobilizare pentru îndeplinirea exemplară a planului pe luna decembrie și pe întregul an. Eliminarea stocurilor supranormative

Raid-anchetă
Redactor Alexandru Popescu
21:00 Din lumea capitalului. Documentar
Redactor Victor Ionescu
21:15 Democrația muncitorească, revoluționară în acțiune
Participare activă, conștientă la opera de construcție a societății socialiste și comuniste. Documentar
Redactor Emilia Diaconu
21:35 Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie
Versuri patriotice, revoluționare
21:50 Telegenral
22:00 Închiderea programului.

Poante la pătrat

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

DICTIONAR: IMAN Revista Rebus, nr. 7/1989

ORIZONTAL: 1) Căzut la o lucrare practică de strungărie - Așezat în fața... emi, mistică. 2) A lucra în producție - Este pentru... contra. 3) Un fel de a turna... fără să curgă nimic (sic!) - Și la mijloc și la marginea bazinului. 4) Reprezentative selectate din lotul mare. 5) Înregistrate la contor! - Tip de slujbă în Orient - Unul de prin părțile locului. 6) Trecere în fire... sui-generis - Un om cu frică-n sân. 7) Îl mănâncă pielea... dar nu se scarpină - Un fel de lucru pe apucate. 8) Marchează un gol perfect valabil - Greșelă sancționată de părinți. 9) Prinși în cuie... fără ciocan (sg.) - Trage cu vârf și indesat.
VERTICAL: 1) Distracție inofensivă, desfășurată în aer liber spre deliciul tribunelor. 2) Cunoscut din cele mai vechi timpuri. 3) Calitate de bere apreciată la o gustare - La malul Mării Marmara! 4) 1 se recomandă un tratament cu calmante. 5) Timp pierdut în tinerețe prin distracții! - Tărm pustiu! - Cunoscut în trecut într-o mai mică măsură. 6) Aici e vorba de albine. 7) Prevăzută pentru plata în rate. 8) Părțile unui mecanism! - Ce înseamnă a pofti, pentru ceea ce singur dai - Certificat de vechime. 9) Dă cep la butoi și... se apucă de băut - Ținută de rigoare, uneori foarte aferată. 10) Întinse pe lavită... las-ă ca și motive (reg.) - Scapă uscat... de la scaldat.

SALUTĂRI DIN... TIMIȘOARA!

Ilustrație difuzată de Poșta Română

RESTITUIRI

Brașovenii din '87, consemnați la domiciliu

Din Brașov nr. 3231-3258 100w 17.12.1989/0.15-F
Lt. Col. Indescifrabil Confirmare
Ss/indescifrabil Telegramă
Ministerul de Interne Inspectoratul Județean Brașov Securitate Secret
Fulger
Nr. 210/SV/01307 din 17.12.1989
Către Securitatea II Tulcea
În atenția tovarășului șef al Securității

Rugăm dispuneți de urgență măsurile de control asupra persoanelor condamnate pentru participarea la evenimentul din noiembrie 1987 de la Brașov, urmând ca în perioada următoare să nu li se permită părăsirea actualului domiciliu și loc de muncă
Șeful Securității
Lt. Colonel Bucur Claudiu
Document din volumul:
Eroi pentru Românie:
Brașov 1987 - 15 Noiembrie
(mărturie, studii, documente),
București, Editura Semne,
2007, p. 465

amintiri

ALEGEȚI CU MÎNA NU NUMAI CU OCII

Printre documentele studiate de Comisia senatorială privind acțiunile desfășurate în revoluția din decembrie 1989 s-au numărat și rapoarte ale Securității. Prezentăm în continuare informațiile realizate de direcțiile acestora către organele de Partid și de Stat.”

„În ziua de 18.12. a.c., ora 15:00, la Ambasada SUA va avea loc o ședință a ambasadorilor statelor membre ale NATO, convocată din inițiativa însărcinătorului cu afaceri americane, Larry Napper, s-au obținut date că în cadrul ședinței se va discuta situația creată în urma evenimentelor de la Timișoara, precum și a celor de la Brașov de săptămâna trecută... „Diplomații francezi Jean Michel Dumond, prim-consilier, și Delumeau Pascal, atașat de presă, au perfectat întâlniri cu

diplomații unguri Rudas Erno, consilier, și respectiv atașatul de presă Boros Miklos, ce vor avea loc la Ambasada Ungariei. Totodată, pentru diplomații vest-germani, între care însărcinătorul cu afaceri Geisler Kuss Christiane și atașatul de presă Bramback Klaus, se vor deplasa la ora 13:00 la cantina Ambasadei Ungariei din Strada I.C. Frimu nr.20 pentru a servi masa în compania colegilor unguri. Atașatul militar francez Dicks Bernard, împreună cu cei doi adjuncți ai săi, a plecat la orele 10:00 cu autoturismul Aro CD-902 cu destinația Timișoara. De asemenea, Steers Howard și Dennis Curry, ambii secretari I la secția politică a Ambasadei SUA, vor pleca la Timișoara la orele 13:00”. (Dir. A III-a DSS/ Nota 00180755 din 18.12.1989).

„Edward Lukas, ziarist englez, a intrat în țară în ziua de 18.12. a.c. prin Otopeni, orele 19:40, declarând că este comerciant. A fost la ambasadă, a luat legătura cu atașatul de presă Susan Laffey... va pleca la Timișoara.” (Dir. A III-a DSS/ Nota 18 din 19.12.1989).

„Este de menționat că Sandahl Eric și Benaxetegy Bernard, atașati militari adjuncți la Ambasada Franței, au intrat în rândul demonstrațiilor din fața Hotelului Intercontinental. Ulterior, ei au fost reținuți cu alte elemente și conduși la organele de miliție pentru cercetare... În rândul demonstrațiilor de la Hotelul Intercontinental s-a aflat și ambasadorul Olandei... A dat mai multor persoane numărul de telefon 33.25.27 de la reședința sa, solicitându-le să-l sune pentru a-l informa cu desfășurarea în